સામેરી- ઘણું રહે હરિ ગઢડે, ને આવે જાય બીજે દેશ ।
સંત ફરે સર્વે દેશમાં, કરે હિતનો ઉપદેશ ॥૧॥
લીળા સંભારી લાલની, તેની કરે માંહોમાંહિ વાત ।

ઉતરે નહિ કેફ અંગથી, ઘણું રહે રાજી રળિયાત ॥૨॥
અષ્ટમી ને એકાદશી, ફુલડોલ દીવાળીને દન ।
રામનવમી ને વસંતપંચમી, વાટ જોઈ રહે સહુ જન ॥૩॥
વાટ જોતાં વરતાલમાં, આવ્યા દયાળુ દયા કરી ।
હેત જોઈ હરિજનનાં, તેને દિયે દર્શન ફરીફરી ॥૪॥
ફરે સર્વે દેશમાં, અને જુવે સઘળાં ગામ ।
વરતાલ્ય ડભાણ જેતલપુર, તે કરીયાં નિજધામ ॥૫॥
અલબેલો પધારીયા, કાર્તિક સુદી એકાદશી ।
તેદિ જેતલપુરે કરી ઉત્સવ, તેડાવિયા સર્વે ઋષિ ॥૬॥
તિયાં જામ ચારનું જાગરણ કરી, ગાયા ગુણ ગોવિંદ તણા ।
રમતાં ગાતાં ગરબીયો, સુખ સંતે તે લીધાં ઘણાં ॥૭॥
નિત્ય નવી લીળા કરે, ભેળા મુનિજનને લહિ ।
પવિત્ર કરે પૃથિવી, ચરણની રજે સહિ ॥૮॥
જીયાં જીયાં જીવન ફર્યા, તિયાં જનનાં કર્યાં કાજ ।
અનેક જીવ ઉધ્ધારવા, ફરે મુનિ ને મહારાજ ॥૯॥
એમ કરતાં આવિયો, રૂડો તે ફાગણ માસ ।
રમવા રૂડી હુતાસની, હૈયે હરખિયા હરિદાસ ॥૧૦॥
પછી પ્રભુજી બોલિયા, સંતો શોધો સુંદર ઠામ ।
ઓણ કરીએ હુતાસની, એવું ગોતી કાઢો ગામ ॥૧૧॥
વારમવાર વરતાલમાં, ઉત્સવ કર્યા અતિઘણા ।
ખુંદ્યું ખમ્યા તે સતસંગી, ધન્ય જન એમાં નહિ મણા ॥૧૨॥
માટે બીજી જાયગા, જોઈ કાઢો તમે જન ।
સંતે માંડ્યું શોધવા, સુણી વાલ્યમજીનું વચન ॥૧૩॥
બામણગામ ને બોચાસણે, સતસંગી સારા સહિ ।
પણ જળ છાયાની જુગતિ, વરતાલ જેવી બીજે નહિ ॥૧૪॥
વાલ્યમ કહે વરતાલ જેવું, નથી બીજું કોઈ ગામ ।
સતસંગના મધ્યમાં, સુંદર છે એહ ઠામ ॥૧૫॥

જાઓ તમે ત્યાં મોરથી, સારો કરાવજો સમાજ ।
આ દિને અમે આવશું, એમ બોલિયા મહારાજ ॥૧૬॥
વારમવાર વર્ષોવર્ષ, હલાંમણ છે હોજની ।
કરો ચિરાબંધ ચોકસી, થાય સુંદર રમત્ય મોજની ॥૧૭॥
પછી પાકા હોજ કરાવીને, એક ચોતરો ચણાવીઓ ।
અલબેલાને બેસવા, સુંદર સારો બણાવીઓ ॥૧૮॥
પછી શ્રીજી પધારીયા, બેઠા એહ ચોતરે ।
આસપાસ બહુ દાસ દિસે, સુખે સહુ દર્શન કરે ॥૧૯॥
અનેક જન જોઈ રહ્યા, નરનારીનાં વળી વૃંદ ।
શોભે સુંદર શ્યામળો, જેમ તારામંડળમાં ચંદ ॥૨૦॥
દિયે સુખ બહુ દાસને, વળી દયાળુ દયા કરી ।
જન મન રંજન કરવા, કરે લીળા ફરી ફરી ॥૨૧॥
કર્યો તો ઉત્સવ આગળે, વળી તેવાનો તેવો કર્યો ।
અતિ આનંદે અલબેલડો, વળી રમે હોળી રંગે ભર્યો ॥૨૨॥
લાવ્યા ગુલાલનાં ગાડલાં, તે વહેંચી આપ્યાં સંતને ।
ભર્યા હોજ બેઉ રંગના, રમવા ભક્ત ભગવંતને ॥૨૩॥
પછી અલબેલો ઉભા થઈ, વળી ફેંકી ફાંટું ગુલાલની ।
તે સમાની શોભા મુખથી, કહી ન જાયે લાલની ॥૨૪॥
પછી સખા સજ્જ થયા, ખેલ ખૂબ ખરો મચાવિયો ।
લાગી ઝડી બહુ રંગની, અરુણ વર્ણ અંબર થયો ॥૨૫॥
પરસ્પર પિચકારિયોની, છુટે શેડ્યું સામટી ।
આંખ્ય ન દિયે ઉઘાડવા, જાણું આવ્યો ઘન ઘણો ઉલટી ॥૨૬॥
ગુલાલ લાલ નાખે ઘણો, ઝળકે કરમાં કડાં વળી ।
થાય સલાવા તેહના, જાણું ચમકે ઘનમાં વિજળી ॥૨૭॥
રસબસ થયા રસિયો, શોભે સખા રંગમાં લાલ ।
આનંદ દેવા દાસને, એવો કરે અલૌકિક ખ્યાલ ॥૨૮॥
રમતાં રમતાં રંગમાં, વળી પહોર દોયે વહી ગયા ।

હરિ હરિજન હોળી રમતાં, હોડમાં નવ્ય હારીયા ॥૨૯॥
પછી નાથે હાથશું, વળી પાડી તાળી તે ઘડી ।
જીત્યા જીત્યા સહુ આપણે, હવે મેલો પીચકારી પડી ॥૩૦॥
પછી જન મગન થઈને, નાવા ચાલ્યા નીરમાં ।
રંગ સોરંગે શ્યામળો, ઘણું શોભે છે શરીરમાં ॥૩૧॥
નાહિને આવ્યા નાથજી, જન જમાડ્યા ભાવે ભરી ।
પછી મુનિમંડળને, પોતે પિરસ્યું હાથે કરી ॥૩૨॥
જેજેકાર કરી જીવન, આવ્યા પુર બહાર ફરી ।
આવી બેઠા આંબલે, હરિજન ને પોતે હરિ ॥૩૩॥
ત્યાં ગાય પદ ને થાય વાતો, પ્રશ્ન ઉત્તર અતિ ઘણાં ।
એમ સંતને સાંજ સુધી, દીધાં સુખ દર્શન તણાં ॥૩૪॥
પછી હાથ જોડી હરિજન કહે, તમે હિંડોળે બેસો હરિ ।
મનોરથ જન મનના, તમે પુરો પ્રભુ કૃપા કરી ॥૩૫॥
પછી પ્રભુ પ્રસન્ન થઈને, હિંડોળે બેઠા હરિ ।
જને જીવનને મુગુટ ધરી, કરી પૂજા ભાવે ભરી ॥૩૬॥
અંબર સુંદર આભૂષણ, પ્રભુને પહેરાવીયાં ।
કુસુમમાળા કંઠે અર્પિ, સુંદર છોગાં ધરાવીયાં ॥૩૭॥
પછી ઉતારી આરતી, પ્રેમે પાય લાગ્યા નાથને ।
પછી હરિ હિંડોળે ઝુલી, આપ્યાં સુખ સહુ સાથને ॥૩૮॥
એમ લીળા અતિ ઘણી, કરી કૃપાનિધિયે ।
જનમન રંજન કર્યાં, વાલ્યમે બહુ વિધિએ ॥૩૯॥
એવી રીત્યે કરી ઉત્સવ, પાંચાળે પ્રભુ ગયા ।
સંત સર્વે મંડળી વળી, ગુર્જરધરમાંહિ રહ્યા ॥૪૦॥
એક જીભે અનંત લીળા, કહીએ મુખથી કેટલી ।
શેષ મહેશ ને શારદા કહે, તોય કહેવાય નહિ તેટલી ॥૪૧॥
અપરમપાર લીળા કરી, ફાગણશુદી પુન્યમ દને ।
કરી લીળા વરતાલમાં, કરાવી હરિજન જોબને ॥૪૨॥

ઇતિ શ્રીમદેકાન્તિકધર્મ પ્રવર્તક શ્રીસહજાનંદસ્વામિ શિષ્ય
નિષ્કુળાનંદમુનિ વિરચિતે ભક્તચિંતામણિ મધ્યે વડતાલે ઉત્સવ
કર્યો ને રંગે રમ્યા એ નામે ચુંમોતેરમું પ્રકરણમ્ ॥૭૪॥